

Dansk Folkeparti foreslog ved den tidligere behandling, at Folketinget tog § 78, stk. 2, i grundloven i brug for at få disse rockerklubber opløst.

Vi havde også et forslag fremme om i hvert fald bare at forbyde de rygmærker, de bærer.

Og for at runde det af, så foreslog vi at indføre mulighed for at idømme kollektiv straf, for man oplever jo hver evige gang, når disse mennesker er under anklage, at de dækker over hinanden, og derfor anser vi stadig væk kollektiv straf for en mulighed for at komme uvæsenet til livs.

I den mellemliggende periode har det vist sig, at den lov, der blev vedtaget efter vores seneste debat om rockere, har været umiddelbart effektiv – i hvert fald indtil videre: Politiet har udtalt sig positivt om virkningen, og det er vores indtryk, at disse rygmærkebærere for alvor har følt på deres egen krop, hvordan det er ikke at føle sig velkommen.

Det vil desværre nok være for naivt at tro, at så er alting i orden, og Dansk Folkeparti skal derfor minde om de tre forslag til at komme disse menneskers klubber til livs, som jeg tidligere har nævnt, så de tydeligt får fortalt, at herhjemme har vi ikke andet end foragt tilovers for, hvad de foretager sig.

Rockerne er en belastning for vores samfund – det finder de såmænd nok er positivt, men de må gerne bare en enkelt gang tænke på, at det ikke er positivt ment – og Dansk Folkeparti vil derfor støtte enhver stramning i retning af et totalt forbud mod disse rockere, og vi støtter det naturligvis, hvis justitsministeren kommer med yderligere initiativer.

Det er kun en lille kreds af personer, der sympatiserer med dem, selv om de evner at lave så meget ballade, at man tror, der er mange flere. Men faktum er, at de er få, og at mange af dem sidder i fængsel, hvor de trods alt har begrænsede muligheder for at udfolde deres kriminalitet.

Brug af våben er en af rockernes kære forlystelser, og de skal have nye våben hele tiden, for politiet har taget sig den frihed, når de standser en vogn med rockere, at lette rockerne for deres våben, for ofte kører de jo rundt med våbnene.

Rockerne er altså indtil videre neutraliseret, men de er stadig farlige, når de mødes eller ser en person fra en anden klub, og derfor skal der fortsat helt andre midler til end den lov, som Folketinget vedtog for kort tid siden.

Dansk Folkeparti støtter derfor selvfølgelig også de andre initiativer, der har været fremme, f.eks. brugen af anonyme vidner, og vi støtter også et forslag om skærpe af straffen for at besidde våben, der er ulovlige. Og tilsvarende vil vi støtte et varslet forslag fra justitsministeren om at indføje en bestemmelse i straffeloven om en forhøjet strafferamme for særlig grove overtrædelser af våbenloven. Det har justitsministeren for nylig meddelt mig i et svar på et skriftligt spørgsmål, jeg har stillet til ham.

For Dansk Folkepartis skyld kan vi godt tage en debat om rockere hver måned, om ikke for andet så for at holde status over udviklingen. Men det vil naturligvis føre alt for vidt, og denne debat er vel egentlig også et resultat af, at Folketinget ikke altid rider samme dag, som det sadler.

Det er kun kort tid siden, vi brugte mange kalorier på rockerne, men Dansk Folkeparti vil gerne tage debatten en gang til, så vi kan få lejlighed til at gøre opmærksom på vores synspunkter i denne sag, hvilket hermed er gjort.

Jeg ser meget gerne, at den dagsorden, som Dansk Folkeparti har foreslået sammen med andre partier, bliver vedtaget, for så føler vi faktisk, at vi har lidt mere hånd i hanke med justitsministeren, end vi har på nuværende tidspunkt.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Hr. Søren Søndergaard sagde, at han synes, det vil være rigtigt at se på, hvordan langtidsvirkningen bliver af det, der rent faktisk er foretaget, og se på de nye forslag, der kommer, inden man tager en mere grundig debat.

Det synes jeg i og for sig på mange måder er en rigtig måde at anskue det på i dag, men jeg vil da sige, at jeg faktisk mener, at der er sket en lang række ting, og at det er mit indtryk – og jeg tror, det er de flestes indtryk – at loven vedrørende rockerborge virker; der er ikke de problemer i Polensgade og i Titangade og andre steder, som der var tidligere.

Men hvordan langtidsvirkningen bliver, står endnu tilbage at se, og jeg er enig med hr. Søren Søndergaard i, at det er ikke til at vide, om det er en pause eller det er en afslutning, vi er i, for vi har tidligere set, at der er gået måneder, fra der er sket en stor begivenhed, til der er sket en ny stor begivenhed, og at der så har været en række større eller mindre begivenheder indimellem.

Så jeg betragter bestemt ikke det her som noget, der er overstået. Jeg håber, det er det,